

ten ikke det Første, og paa denne fjedsummelige Strid, som vi nu for saa vidt endelig have faaet Ende paa ved den derom trufne Overenskomst, strandede Sagen den Gang. Men jeg tror at turde sige, at Rigsdagen ved den Holdning man da lagde for Dagen, allerede havde anerkjendt, at Udvidelsen af Lokalerne behøvedes. Naturligvis var Udvidelsen endnu mere nødvendig, naar man vilde forøge Kriminal- og Politirettens Personale; hvad enten det stal ske paa den ene eller anden Maade, vil det absolut være endnu mere nødvendigt; men allerede længe forinden der var Tale derom, var den Nødvendighed til Stede, og, som jeg tror jeg tør sige, egentlig anerkjendt af Rigsdagen ved den omtalte Bevillingssigelse. Hvad angaar Forslaget om Gasværket ved Bridesløselille under Nr. 22, da skal jeg bemærke, at jeg efter den ærede Ordførers Udtalelse tager det principalt stillede Forslag tilbage, saa at der altsaa kun bliver tilbage at stemme om det subsidiaire. Jeg tror ganske vist, at der er nogen Risiko forbunden med at gaa den Vej; thi skulde det vise sig, at Gasbeholderen springer i Løbet af Aaret, vilde det ganske vist have meget betydelige Ulemper og ikke ubetydelige Udgifter til Følge, men paa den anden Side er det jo muligt, at den holder, og jeg vil endog saa indrømme, at det er det Sandstynligste, at den nok holder det Aar med, da den har holdt saa længe, og at det saaledes maasse kan forvares at udsætte selve Foranstaltningen. Derimod tror jeg, det er rigtigt, for ikke at sige nødvendigt, at købe det Stykke Grund der til, som behøves, idet vedkommende Eier ikke er bunden ved sit Bud længere end til 1ste April, og dersom det ikke erhverbes nu, risikerer man — navnlig hvis der skulde indtræffe et Eierskifte, hvad der ikke er usandsynligt, da det er en gammel Kone, der eier det — at en senere Eier eller eventuelt Boet forhøier Prisen; og man maa absolut have det Stykke Jord. Som Følge deraf vil jeg meget tilraade i Overensstemmelse med, hvad der af den ærede Ordfører blev foreslaaet, at man vedtager det subsidiaire Forslag.

Formanden (Høgsbro): Det principale Vædringsforslag under Nr. 22 er saaledes taget tilbage. Maa jeg spørge, om Nogen optager det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Justitsministeren (Nellemann): Af de mig nærmest vedkommende Forslag er endnu kun tilbage det under Nr. 146. Jeg skal med Hensyn til dette kun bemærke, at naar jeg har stillet Forslaget, er det efter

gjentagne Andragender fra den omtalte Kommune og efter Anbefaling af Øvrigheden paa Færøerne, idet det fastholdes, at Kommunen absolut er ude af Stand til at afholde Udgifterne ved denne Embedsbolig, som de i sin Tid gif ind paa at opføre. Det skal være en af de fattigste Kommuner paa Færøerne, og den er ligefrem ude af Stand til at opfylde de Forpligtelser, som den i den Anledning har paataget sig. Jeg har derfor troet, at det var den for Statskassen mindst byrdefulde Form at komme den til Hjælp paa at hde den et saadant rentefrit Laan, som det her foreslaas, og jeg beklager meget, at det ærede Udvalg ikke har troet at kunne anbefale at hde denne fattige Kommune denne Vistand.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Der er et Forslag paa Justitsministeriets Budget som nærmest vedkommer Kultusministeriet, nemlig den Bevilling, som er foreslaaet af Justitsministeren, men som det ærede Udvalg ikke har tiltraadt, til Opførelsen af Skoler paa Færøerne. Den ærede Ordfører mente, at der ikke var tilstrækkelige Oplysninger, men saa vidt jeg husker, er der vistnok i Aar ligesaa mange Oplysninger, som der har været hver Gang et lignende Forslag har været for i de sidste 10 Aar. Der er nemlig oplyst, at det, der ønskes, er et Tilskud paa 4,000 Kr. til Opførelsen af en hel ny Skolebygning, en Bygning, der ikke alene skal være Skole, men ogsaa Lærerbolig, og dernæst et Tilskud til 2 Skolestuer uden Lærerboliger, hver paa 1,400 Kr. samt et Par Smaasummer, som der ikke behøves videre Oplysninger til, og som det ikke er værd at tale videre om. Men det er ganske i Overensstemmelse med, hvad der er gjort tidt og ofte, om ikke hvert Aar, saa næsten hvert Aar i Løbet af de sidste 10 Aar. Første Gang, det Spørgsmaal kom frem om Tilskud til Ophjælpning af Færøernes Skolevæsen, var i 1877—78, da der stillede et Forslag om en større Bevilling til færøiske Skolebygninger. Med dette Forslag fulgte en nærmere Oplysning fra vedkommende Skoledirektion indeholdende en større sammenhængende Plan, idet man dog saa vel fra Skoledirektionens som fra Ministeriets Side udtalte, at det, det kom an paa, var at faae begyndt, og at Planen jo lidt efter lidt kunde tages op og føres igennem. Rigsdagen gif for saa vidt ind paa Forslaget, som den med nogle Nedsættelser bevilgede det forlangte Beløb. Det, der den Gang var forlangt, var imidlertid kun 2,500 Kr. til hver fuldstændig Skolebygning